

תלמודו בידו

דף צב עמוד א

יבמות

א] העיד אחד שמת בעלה והתירוה בית דין להינשא, ואחר כך בא בעלה, האם חייבת בקרבן ומדוע ?

ב] היתר בית דין לאשה להינשא ואחר כך בא בעלה, האם נחשב הוראה או טעות ?

ג] התירוה בית דין להינשא על פי עד אחד, והלכה וזינתה, או נישאה לאדם האסורה לו, ובא בעלה, האם חייבת חטאת ?

ד] באופן הנ"ל שחייבת חטאת, כמה קרבנות מביאה ?

ה] יבמה שנשאת לשוק קודם חליצה, האם הולד ממזר ?

א] משנה: פטורה מן קרבן החטאת, שיחיד שעשה [מעשה איסור] בהוראת בית דין פטור. חכמים: חייבת חטאת, שסוברים שיחיד שעשה בהוראת בית דין חייב.

ר' אליעזר: חייבת בקרבן, שהיתר בית דין אינו נחשב הוראה אלא טעות [וסברו שמת].

ב] זעירי: טעות. דומה להורו ששקעה החמה ויצאה השבת והתירו המלאכה, ועדיין יום. רב נחמן: הוראה. שסומכים כאן על עד אחד [שמת בעלה], אף שבכל התורה אינו נאמן. אך טעו שסברו שהאשה תדקדק בדבר לפני שתינשא, והיא לא עשתה כן.

רבא: טעות. שאם נחשב הוראה, כיצד אחרי ששני עדים הכחישו העד מקבלים עד אחר שעכשיו מת, והרי כבר נכשלנו בהוראה לסמוך על עד אחד.

ג] זינתה: לר' אלעזר, חייבת בקרבן. לר' יוחנן פטורה, שבית דין עשאוה כפנויה. האסורה לו וכגון גרושה לכהן: חייבת בקרבן, כיון שנשאת לאדם שאינה ראויה לו.

ד] ר' אליעזר: חייבת קרבן על כל ביאה וביאה, ואפילו היו בהעלם אחד, שביאות מחלקות. חכמים: חייבת קרבן על כל בועל [ואפילו בעל פעמים הרבה], שגוף הבועלים מחלקים.

ה] חכמים: אין הולד ממזר. שאיסור יבמה לשוק הוא לאו, ואין ממזר מחייבי לאווין. ר' עקיבא: נחלקו בדעתו, האם הולד ממזר כיון שסובר שיש ממזר מכל חייבי לאווין. או שיש ממזר רק מחייבי לאווין שמחמת קורבה, כגון נושא חלוצתו, אבל לא מיבמה שנשאת לשוק קודם חליצה.